

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3020/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Lenke Čorić, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DOMUS d.o.o. u stečaju, OIB 63774114335, Botinec, Brezovička cesta 27, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-159 od 19. lipnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 17. rujna 2024.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba stečajnog vjerovnika Igora Bajsera, OIB 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-159 od 19. lipnja 2024. u pobijanoj točki I. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-159 od 19. lipnja 2024.

- u pobijanoj točki I. izreke odbačene su kao prijevremene prijave tražbina stečajnih vjerovnika:

- 14. Igora Bajsera, OIB: 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 94.596,35 EUR,

- 16. Igora Bajsera, OIB: 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171265336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 45.496,06 EUR,

- u točki II., koja nije predmet žalbenog postupka, utvrđena je tražbina II. višeg isplatnog reda,

- 16. Igora Bajsera, OIB: 79451611582, Virovitica, Bilogorska 46, pravnog sljednika pok. Ive Bajsera, OIB: 26171265336, Virovitica, Bilogorska 46, u iznosu od 213.856,15 EUR.

2. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi:

- da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2025/2023-4 od 23. siječnja 2024. uvažena ranija žalba stečajnog vjerovnika

Igora Bajsera, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, ukinuto ranije rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2188/2021-84 od 2. svibnja 2023. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, uz uputu da je u ponovljenom postupku potrebno ponovno ocijeniti je li dužnik bio u krizi 2003., 2011. i 2012. godine i u tom dijelu ocijeniti navode iz podneska od 20. rujna 2022., kojim je stečajna vjerovnica odvjetnica Irena Kelava osporila tražbine prijavljene pod brojem 14. i 16., navodeći da se radi o tražbinama nižeg isplatnog reda;

- da je tijekom ovog stečajnog postupka preminuo stečajni vjerovnik Ivo Bajser i da je pravomoćnim rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Virovitici poslovni broj O-348/2023-21 od 2. studenog 2023. utvrđeno da je zakonski nasljednik pok. Ive Bajsera, OIB: 26171265336, Sv. Đurađa, Bilogorska 46, sin ostavitelja – Igor Bajser, OIB: 794511611582, Sv. Đurađa, Bilogorska 46 (str. 890. - 895. spisa), slijedom čega je prvostupanjski sud utvrdio da je zakonski zastupnik preminulog stečajnog vjerovnika – Igor Bajser, sveopći pravni sljednik i u odnosu na prijavljenu tražbinu pok. Ive Bajsera;

- da je, postupajući po ukidnom rješenju drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud u ponovljenom postupku utvrdio da su pozajmice Igora Bajsera i pok. Ive Bajsera iz 2011., 2014. i 2015. godine tražbine nižih isplatnih redova, dok je pozajmica iz 2003. godine pok. Ive Bajsera tražbina II. višeg isplatnog reda. Radi se o tražbinama koje su prijavljene kao tražbine II. višeg isplatnog reda i u tablici navedene pod točkom 14. Igor Bajser, OIB: 794511611582, Virovitica, Bilogorska 46, i pod točkom 16. Ivo Bajser, OIB: 26171265336, Virovitica, Bilogorska 46, dok je kao pravna osnova prijavljenih tražbina pod rednim brojem 14. i 16. navedeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016. Međutim, kako je stečajni vjerovnik odvjetnica Irena Kelava podneskom od 20. rujna 2022. osporio tražbine prijavljene pod brojem 14. i 16., navodeći da se radi o tražbinama nižih isplatnih redova jer su u postupku predstečajne nagodbe prijavljene temeljem Ugovora o pozajmicama, pa se kao takve smatraju zajmom kojim se nadomješta kapital, u tom dijelu potrebno je ispitati osnovanost tih navoda;

- da na temelju sadržaja rješenja kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe nije moguće ocijeniti o kakvoj vrsti tražbine se radi, odnosno u koji isplatni red spada prijavljena tražbina pod rednim brojem 14. i 16., jer se sklapanjem predstečajne nagodbe utvrđuju načini i uvjeti isplate određene tražbine, dok se istovremeno ne poništava niti mijenja pravnu narav tražbine koja je obuhvaćena sklopljenom nagodbom. Sklopljena nagodba, odnosno rješenje kojim se odobrava sklapanje nagodbe, predstavlja samo ovršnu ispravu za već prije nastalu tražbinu. Zbog toga je prvostupanjski sud zaključkom od 12. travnja 2023. pozvao stečajne vjerovnike da se očituju o tome na što se odnose tražbine prijavljene u ovom stečajnom postupku i obuhvaćene rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3541/2016 od 18. svibnja 2016.;

- da iz dostavljenih očitovanja (str. 634.-644. spisa) i isprava (str. 350.-368. spisa) proizlazi da su tražbine u postupku predstečajne nagodbe prijavljene na temelju Ugovora o pozajmicama (pobliže opisani po datumima i iznosima u točki 6. obrazloženja), na temelju kojih su vjerovnici Igor Bajser i pok. Ivo Bajser (osnivači) stavili na raspolaganje dužniku DOMUS d.o.o. određeni iznos novčanih sredstava, a radi njihova korištenje na neodređeno vrijeme, i s rokom povratka – kada društvo (korisnik) bude u mogućnosti;

- da je osnovanost prigovora da se radi o tražbini nižeg isplatnog reda prvostupanjski sud ocijenio polazeći od materijalnopravnih pravila sadržanih u odredbi čl. 139. Stečajnog zakona i odredbi čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD), a posljedično tome i procesnopravnih pravila sadržanih u odredbi čl. 257. st. 5. Stečajnog zakona. Odredba čl. 408. ZTD-a nalazi primjenu u slučajevima davanja zajma društvu koje ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, odnosno koji se daje društvu kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i on se smatra kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti. Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma, može biti u novcu ili zamjenjivim stvarima, a može se raditi i o pretvaranju duga u zajam;

- da iz izvotka iz sudskog registra (str. 340.-349. spisa) proizlazi da je u vrijeme nastanka prijavljene tražbine (u razdoblju od 2011.-2015.) Igor Bajser bio osnivač i član uprave ovdje stečajnog dužnika, dok je Ivo Bajser u vrijeme nastanka tražbine (u razdoblju od 2003. – 2015.) bio osnivač dužnika, a iz čega proizlazi da je ispunjena prva zakonska pretpostavka propisana odredbom čl. 408. st. 1. ZTD-a, da bi se tražbina smatrala zajmom kojim se nadomješta kapital (personalni kriterij);

- da je, ispitujući osnovanost prigovora o kreditnoj sposobnosti dužnika tijekom 2012. godine, prvostupanjski sud iz sadržaja isprava koje je vjerovnik odvjetnica Irena Kelava dostavio u spis utvrdio da je dužnik 2. ožujka 2012. sklopio Ugovor o zasnivanju založnog prava sa Zagrebačkom bankom d.d., Zagreb, radi osiguranja tražbine u iznosu od 842.246,00 EUR sa sporednim tražbinama, koja proizlazi iz Ugovora o dugoročnom kreditu s valutnom klauzulom broj 3226727612, broj partije 5100280236 (dalje: Ugovor o dugoročnom kreditu). Ugovor o dugoročnom kreditu je odobren na temelju Ugovora o provedbi Projekta „Lokalni projekti razvoja malog gospodarstva“, koji je sklopljen 22. veljače 2010. između Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva, Virovitičko - podravske županije i Zagrebačke banke d.d., a za izgradnju proizvodne hale s upravnim dijelom, u iznosu od 842.246,00 EUR s pripadajućim kamatama. Iz Ugovora o dugoročnom kreditu proizlazi da je kao namjena kredita naznačeno: dugoročni kunski kredit uz valutnu klauzulu – za financiranje izgradnje proizvodne hale s upravnim dijelom – Poduzetnička zona III Virovitica. Točkom 5. je određeno da će se kredit koristiti sukcesivno, na način da će se klijentu prvo isplatiti iznos od 146.666,67 EUR u kunskoj protuvrijednosti, a sve daljnje tranše za investicijsko ulaganje do potpunog ulaganja cjelokupnog vlastitog učešća ići će u omjeru investicijskih sredstava 50 ZABA: 50 vlastito učešće. Točkom 8. Ugovora su definirani ostali uvjeti kreditiranja na način da se klijent obvezao omogućiti banci namjensku kontrolu korištenja kredita, a takvu kontrolu kod klijenta mogu provoditi i ministarstvo i županija. Dužnik se, isto tako, obvezao sklopljenim ugovorom na zadržavanje osobne pozajmice vlasnika gosp. Ive Bajsera i da neće isplaćivati zadržanu ili novoostvarenu dobit bez prethodne suglasnosti banke, dok je određeno da je prije isplate dijela dugoročnog kredita od 146.666,67 EUR u kunskoj protuvrijednosti potrebno ishoditi potvrdu ZANE o ulaganju minimalno 2.600.000,00 kn vlastitog učešća u projekt;

- da iz bilješki uz financijske izvještaje za 2011. godinu proizlazi da dugotrajnu imovinu dužnika čine, između ostalog, i investicije u tijeku u industrijskoj zoni – građenje poslovne građevine – proizvodne hale s upravnim dijelom, za što je Upravni

odjel za poslovno uređenje i gradnju izdao Potvrdu glavnog projekta, Klasa: 361-03/10-01/04-11-8, od 14. srpnja 2011. Također proizlazi da su kapital (i rezerve) manji u odnosu na prethodnu godinu za 31,31% - što je posljedica pozajmljivanja dijela zadržane dobiti iz prethodnih godina društvu, kao i da društvo u dugoročne obveze knjiži i pozajmice člana društva koje su na dan 31. prosinca 2011. iznosile prema Ivi Bajseru – 1.349.281,00 kn i Igoru Bajseru – 1.259.478,00 kn, a radi se o pozajmicama iz zadržane dobiti;

- da iz navedenih isprava priloženih u spisu proizlazi da je dužnik u okviru Ugovora o provedbi projekta „Lokalni projekti razvoja malog gospodarstva“ od 22. veljače 2022. započeo pripreme za investiciju izgradnje proizvodne hale s upravnim dijelom, za koju je 14. srpnja 2011. izdana potvrda glavnog projekta od strane nadležnog tijela. Kako iz bilješka uz financijska izvješća za 2011. godinu proizlazi da je dug dužnika prema osnivačima pretvoren u pozajmicu, dok se sklopljenim Ugovorom o dugoročnom kreditu dužnik obvezao izgradnju proizvodne hale financirati dijelom iz sredstava odobrenih od strane banke (kreditom odobrenim u visini procijenjene vrijednosti založenih nekretnina), a dijelom vlastitim sredstvima i zadržanjem pozajmice osnivača društva, pa prvostupanjski sud zaključuje da su upravo pozajmice koje su izvršene na temelju Ugovora o pozajmicama od 30. i 31. prosinca 2011. dane kako bi se realizirao projekt odobren još 2010. godine, odnosno zadovoljio uvjet definiran Ugovorom o dugoročnom kreditu – vlastitog učešća u projektu, budući da je dužnik novčana sredstva za izgradnju, umjesto kroz poslovanje, pribavio putem pozajmica od osnivača, sve u svrhu ostvarenja odobrenog Projekta „Lokalni projektu razvoja malog gospodarstva“ za 2009. godinu investicijskog ulaganja;

- da je dužniku bio potreban novac za izgradnju proizvodne hale razvidno je iz klauzula koje su sastavni dio Ugovora o dugoročnom kreditu, a koje uvjetuju financiranje projekta osiguranjem vlastitih sredstava, odnosno pozajmicama osnivača. Prema ocjeni prvostupanjskog suda, radi se o investiciji za ostvarenje koje je dužnik morao osigurati vlastita sredstva, a što je i učinjeno dijelom (u kojem nije odobren kredit banke) stavljanjem društvu na raspolaganje sredstava za poslovanje - pretvaranjem duga društva prema osnivačima;

- da se prema stajalištu prvostupanjskog suda pojam krize ne definira samo kao prijeteca nesposobnost za plaćanje (predstečajni razlog) ili nesposobnost za plaćanje/prezaduženost (stečajni razlog), već je to i svaka prijeteca, financijska potreba, koja je nužna za nastavak poslovanja, a koju nije moguće ostvariti putem redovitog poslovanja. Vjerovnici koji su društvu dali zajam kojim se nadomješta kapital preuzimaju rizik poslovanja društva na sebe jer su takvim načinom društvu stavljena na raspolaganje sredstva, koja dužnik nije mogao ostvariti kroz redovno poslovanje, sve kako bi zadovoljio uvjet za sudjelovanje u projektu, a time i ishođenje kredita za financiranje jednog dijela odobrenog projekta. Naime, jedna od registriranih djelatnosti dužnika bila je i stvaranje novih nekretnina i prodaja nekretnina, a da je dužnik obavljao i tu djelatnost proizlazi iz I. Dodatka Ugovora o dugoročnom kreditu (točka 8.), kojom je određena svrha u koju se smiju koristiti novčana sredstva ostvarena prodajom stanova i poslovnog prostora na kojima postoji založno pravo banke;

- da dužnik u promatranom razdoblju nije podmirio obveze prema dobavljačima Marinki Troha, vl. objavljenog obrta Industrotehna, što proizlazi iz bilješki uz financijska izvješća od 2012. godine, kao i prijave tražbine tog vjerovnika u

postupku predstečajne nagodbe, koja datira 2012. i 2013. godine, niti je podmirio kupoprodajnu cijenu temeljem Ugovora o kupoprodaji iz 2007. godine Gradu Virovitici, obvezu plaćanja komunalne naknade i naknade za uređenje voda temeljem rješenja počevši od veljače 2012. godine pa nadalje, odnosno obvezu plaćanja komunalnog doprinosa iz 2014. godine, a što proizlazi iz prijave tražbine tog vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe. Takva kriza dužnika, koja je očito počela s investicijom izgradnje proizvodne hale, za koju dužnik nije mogao u cijelosti pribaviti sredstva iz drugih izvora, već putem pozajmica osnivača, rezultirala je nemogućnošću plaćanja svojih dobavljača i drugih obveza prema Gradu Virovitici, te je u konačnici i rezultirala nastupom prijeteće nesposobnosti za plaćanje, zbog koje je i otvoren postupak predstečajne nagodbe rješenjem Nagodbenog vijeća Financijske agencije od 29. srpnja 2015. (str. 407.-408. spisa), s ciljem omogućavanja likvidnosti i solventnosti društva;

- da iz rješenja o prihvaćanju plana financijskog restrukturiranja od 24. veljače 2016., koje je javno objavljeno, proizlazi da je zastupnik po zakonu dužnika naveo da društvo posluje dugi niz godina i da je u zadnjih nekoliko godina došlo do problema zbog kojih nije moglo naplaćivati svoja potraživanja, podmirivati dugove, a to je dovelo do blokade računa, dok iz izmijenjenog plana restrukturiranja (koji je javno objavljen) proizlazi da društvo nije imalo mogućnost dobivanja poslovnog kredita ni da poduzetim mjerama financijskog restrukturiranja izvan postupka predstečajne nagodbe samo uspostavi stanje likvidnosti;

- da se stoga radi o pozajmicama koje predstavljaju tražbine zajma kojim se nadomješta kapital u smislu odredbe čl. 139. st. 1. t. 5. i st. 3. Stečajnog zakona, koje je kao prijevremene trebalo odbaciti, jer je odredbom čl. 257. st. 5. Stečajnog zakona propisano da se tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju samo na poseban poziv suda, dok u konkretnom slučaju sud nije pozvao vjerovnike tražbina nižih isplatnih redova na prijavu tražbina.

3. Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno podnio Igor Bajser, pobijajući ga samo u točki I. izreke, sadržajno iz svih zakonom dopuštenih razloga. U bitnom žalitelj navodi da je, vezano uz primjenu odredbe čl. 408. ZTD-a, prvostupanjski sud pogrešno promatrao razdoblje od 2011. do 2015. godine kao cjelinu, sve iz razloga što društvo tijekom 2011. i 2012. godine sasvim sigurno nije bilo u krizi, pa se pozajmice dane u tom razdoblju ne mogu smatrati pozajmicama koje su dane društvu u krizi. U odnosu na kredit ishoden od Zagrebačke banke 2012. godine, koji sud analizira u točki 15. obrazloženja, napominje da bi društvu bilo nemoguće ishoditi bilo kakav kredit da je ono imalo ikakve probleme u poslovanju, odnosno, da sama činjenica odobrenja kredita društvu u to vrijeme pokazuje da je društvo dobro poslovalo, s pozitivnom bilancom, te da ni sama banka nije smatrala da bi dugovi društva prema članovima društva (koji su u biti zadržana dobit – tj. ono što je društvo samostalno zaradilo i bilo dužno isplatiti osnivačima) na bilo koji način opterećivali društvo. Navode suda u točki 18. obrazloženja da stečajni dužnik nije podmirio potraživanja prema dobavljačima Marinku Trohi i Gradu Virovitici, te na taj način obrazlaže da je društvo već 2012. godine imalo problema u poslovanju, žalitelj drži paušalnim. Paušalnim drži i tumačenje bilješki uz financijske izvještaje iz 2011. i 2010., koje u kopiji prilaže žalbi, iz kojih proizlazi (F – strana 9.) da je društvo na kraju 2010. godine imalo kratkoročne obveze u visini od 5.011.517 kn, a na kraju 2011. godine kratkoročne obveze u iznosu od 4.003.216 kn, dakle, društvo je

smanjilo svoje tekuće obveze za cca milijun kuna u jednoj poslovnoj godini, a do kraja 2012. godine kratkoročne obveze društva su iznosile 4.177.166 kn, tj. došlo je do povećanja obveza za samo 4%, pa drži da se ne može nikako govoriti o društvu u krizi. Nadalje, ako se pogleda račun dobiti i gubitaka za navedene godine (točka H, strana 10), vidljivo je da društvo tijekom 2011. godine ostvarilo ukupne prihode u iznosu od 11.385.101 kn, dok su mu ukupni rashodi iznosili 11.352.948 kn, tj. društvo je te godine poslovalo s bruto dobitkom od 32.153 kn, dok je u 2012. godini društvo poslovalo s pozitivnim rezultatom, i to bruto dobitkom u iznosu od 111.463 kn (bilješke uz financijske izvještaje iz 2011. i 2012. godine). Sud usprkos tome zaključuje da društvo u problemu jer nije podmirilo tekuće obveze, koje zajedno nisu ni 1% poslovnih prihoda društva u tekućoj godini, a ujedno je riječ o dugovanjima vezanima uz vođene sudske postupke zbog neizvršenja ugovorenih radova i postojanja skrivenih nedostataka, okončane sklapanjem predstečajne nagodbe, odnosno u odnosu na Grad Viroviticu sklapanjem sudske nagodbe dostavljene uz žalbu. Osnovna pretpostavka za ocjenu da je društvo u krizi i da su stoga pozajmice koje je društvo primilo pozajmice kojima se nadomješta kapital, da društvo ne bi bilo u mogućnosti pribaviti financiranje drugim sredstvima. No upravo suprotno, društvo 29. siječnja 2013. dobiva kredit od RBA banke u iznosu od 400.000,00 kn, zatim sa Zagrebačkom bankom sklapa ugovor o kreditu na iznos od 1.148.000,00 kn, a to sasvim sigurno ne bi mogao ostvariti da se radi o društvu u krizi. Uvidom u datume sasvim je jasno da prijašnje pozajmice nisu mogle biti pozajmice kojima se nadomješta temeljni kapital kada je društvo sasvim uredno ishodilo kredite tijekom 2013. i 2014. godine. Drži da se na neplaćanju nekoliko tekućih obveza, koje su još k tome bile i sporne, nikako ne može biti dokaz nesposobnosti za plaćanje, osobito imajući u vidu općepoznatu činjenicu da je za ishođenje kredita banci potrebno prikazati uredno poslovanje kako bi kredit bio odobren, što je društvo uspješno činilo sve do 2014. godine. Predlaže usvojiti žalbu i preinačiti odluku na način da se prizna tražbina stečajnog vjerovnika ili podredno vratiti predmet prvostupanjskom sudu na rješavanje.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) i čl. 10. Stečajnog zakona, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Prvostupanjski sud je za sada pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, što je rezultiralo pogrešnom primjenom materijalnog prava, a počinjena je i bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, na koju žalitelj sadržajno ukazuje, jer odluka ne sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama.

7. Za žalitelja je sporno je li odlučnu činjenicu - je li društvo bilo u krizi u trenucima sklapanja ugovora o pozajmici određenih godina, na koje se odnosi pobijana točka rješenja, (a slijedom toga i primjena odredbe čl. 408. ZTD-a i

svrstavanje navedenih tražbina u niži isplatni red), moguće utvrditi na način kako je to učinio prvostupanjski sud.

8. Prema ocjeni ovog suda, imajući u vidu žalbene navode (kojima stečajni vjerovnik Igor Bajser dovodi u pitanje ocjenu prvostupanjskog suda, ukazujući na to da je ona paušalna i da je u predmetnom razdoblju postojalo smanjenje tekućih poslovnih obveza u jednoj godini i da su postojali bruto dobici znatno veći od dugovanja u tom razdoblju nastalima prema trećim osobama), prvostupanjski sud je postojanje odlučnih činjenica, kojima je potkrijepio svoju ocjenu da je društvo u razdoblju 2011., 2012. i 2015. godine (iz kojeg datiraju pozajmice), bilo u krizi, utemeljio na vlastitoj analizi i ocjeni financijskog stanja društva i mogućih izvora pribavljanja sredstava financiranja društva u tom razdoblju, odnosno na vlastitoj ocjeni ekonomskih okolnosti društva s obzirom na sadržaj ugovora o kreditu koji je društvo 2012. sklopilo sa Zagrebačkom bankom. Međutim, za takvo što sud u formalnom smislu ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem, odnosno, ocjenu o takvim činjenicama nije bilo moguće dati bez eventualnog provođenja knjigovodstvenog i financijskog vještačenja po ovlaštenom sudskom vještaku određene struke.

9. Žalbeni navodi dužnika su stoga osnovani, i od utjecaja su na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja.

10. Stoga je na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a, u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona, valjalo uvažiti žalbu i odlučiti kao u izreci. U ponovnom postupku prvostupanjski će sud, vodeći računa o primjedbama iz obrazloženja ove odluke, kao i o žalbenim navodima, iznova ocijeniti podnesak od 20. rujna 2022. kojim je stečajna vjerovnica odvjetnica Irena Kelava osporila tražbine prijavljene pod brojem 14. i 16. u onom dijelu o kojemu je odlučeno pobijanom točkom rješenja, te donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 17. rujna 2024.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-3086c-85696**

Kontrolni broj: **08669-9155f-b4e25**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.